

Fastlagssöndagen

Predikan 2025-03-02 (på distans)

Kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige.

Dagens ämne: *Guds kärleks väg*

Epistel: 1 Kor. 13:1–13.

Evangelium: Luk. 18:31–43.

I Guds, Faderns + och Sonens och den Helige Andes, namn. Amen.

Bön. Käre himmelske Fader! Vi tackar dig för att du i din kärlek har sänt din Son till världen för att han skulle lida och dö på korset för vår skull. Sänd din helige Ande i våra hjärtan så att vi håller fast vid detta underbara evangelium och förtröstar på det alla dagar och så får ett evigt liv. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext 2 årg.: Joh. 12:20–33

20 Under högtiden fanns det bland dem några greker som hade farit upp till Jerusalem för att tillbe. 21 De kom nu till Filippus, som var från Betsaida i Galileen, och bad honom: ”Herre, vi vill se Jesus.” 22 Filippus gick och talade om det för Andreas, och Andreas och Filippus gick och sade det till Jesus. 23 Jesus svarade: ”Stunden har kommit då Människosonen skall förhärligas. 24 Amen, amen säger jag er: Om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn, men om det dör, bär det rik frukt. 25 Den som älskar sitt liv förlorar det, och den som hatar sitt liv i den här världen, han skall bevara det och vinna evigt liv. 26 Om någon vill tjäna mig, skall han följa mig, och där jag är kommer också min tjänare att vara. Om någon tjänar mig, skall min Fader ära honom.

27 Nu är min själ i djup ångest. Vad skall jag säga? Fader, fräls mig från denna stund? Nej, just därför har jag kommit till denna stund. 28 Fader, förhärliga ditt namn.” Då kom en röst från himlen: ”Jag har förhärligat det och skall förhärliga det på nytt.” 29 Folket som stod där och hörde det sade att det var åskan. Andra sade: ”Det var en ängel som talade till honom.” 30 Jesus svarade: ”Denna röst kom inte för min skull utan för er skull. 31 Nu går en dom över världen. Nu skall denna världens furste kastas ut. 32 Och när jag har blivit upphöjd från jorden skall jag dra alla till mig” 33 Detta sade han för att ange på vilket sätt han skulle dö.

Ämnet denna fastlagssöndag är Guds kärleks väg. I dagens introitus hörde vi orden: *”Se på Jesus, trons hövding och fullkomnare, som i stället för att taga den glädje som låg framför honom, utstod korsets lidande och aktade smäleken för intet och nu sitter på högra sidan om Guds tron. Han förlossar ditt liv från graven och kröner dig med nåd och barmhärtighet.”*

I sin oändliga kärlek till oss människor sände Gud sin Son till världen, inte för att döma världen, utan för att han skulle utstå korsets lidande i vårt ställe. I evangeliet hörde vi Jesus säga: *”Se, vi går upp till Jerusalem, och allt som genom profeterna är skrivet om Människosonen skall gå i uppfyllelse. Ty han kommer att utlämnas åt hedningarna. De skall håna och skymfa honom, spotta på honom, gissla honom och döda honom, och på tredje dagen skall han uppstå”* (Luk. 18:31–33). Samma sak talar han om i predikotexten där han talar om sin själs djupa ångest inför lidandet. Men han vill inte fly bort från lidandet utan säger: *”Nej, just därför har jag kommit till denna stund”* (v 27). När nu Jesus går till detta lidande vet han hur oerhört svårt det kommer att bli. Korsfästelsen var i sig ett fruktansvärt lidande, som de grymma romarna hänsynslöst använde. Men detta lidande i sig skulle bara ha gjort Jesus till en martyr för sin sak. Så tänker många moderna teologer och så ser t.ex. islam på Jesus. Men i verkligheten var Jesu lidande och död det verk som

åstadkom frälsning och försoning för alla människor. Genom detta förhärligade Gud Kristus, som det står i vår text:

Då kom en röst från himlen: ”Jag har förhärligat det och skall förhärliga det på nytt” (v 28).

Men om Jesus bara hade varit en vanlig människa som i kärlek och hängivenhet hade dött för sin sak hade detta inte inneburit någon frälsning för världen. Budskapet idag är därför inte Jesus som en *förebild*, utan Jesus som ett *offer* för våra synder. Gud lade hela mänsklighetens synd på honom, och så fick han utstå straffet i vårt ställe. Hade han då bara varit en vanlig människa skulle detta ha varit omöjligt. Men nu är han också *sann Gud av evighet*. Därför kunde hans offer på Golgata räcka till för alla människor i världen. Han kunde också uppstå på tredje dagen och därmed förkunna sin seger över synden, döden och djävulen.

Profeten Jesaja säger: *”Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade”* (Jes. 53:5). Och hos Moses står det: *”Om det på någon vilar en synd som förtjänar döden och man avrättar honom och hänger upp honom på trä, så skall den döda kroppen inte lämnas kvar på träet över natten. Du skall begrava den samma dag, ty en Guds förbannelse är den som har blivit upphängd”* (5 Mos. 21:22f). Detta ord visar att korset i sig inte var en välsignelse utan en förbannelse. Jesus upphängdes ju på trä. Därför menade fariséerna att det var klart att han var en villolärare som förtjänade att dö och bli förbannad. Paulus anknyter till detta ställe och skriver: *”Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse i vårt ställe. Det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä”* (Gal. 3:13).

Denna bibliska huvudsanning är svår för vårt förnuft. Vi vill inte inse att vi är syndare, som står under Guds vrede och förbannelse. Detta är lagens stränga förkunnelse, som stoppar till munnen på alla människor. Inför Gud är vi syndare som inte har förtjänat annat än straff. Men dagens evangelium säger att Jesus har tagit på sig vårt straff. Han blev en förbannelse i vårt ställe, för vår skull. När han led på korset var det våra synder som Gud straffade i honom. När Jesus uppstod var det beviset för att försoningen var giltig och därmed har han som profeten Mika säger *”kastat alla våra synder i havets djup”* (Mika 7:19).

Kristus har så förvandlat korsets förbannelse till en välsignelse. Kristus har inte bara lidit i vårt ställe utan också fullkomligt uppfyllt Guds lag i vårt ställe. Allt det goda han har gjort tillräknas oss och allt det onda vi har gjort tillräknas honom. Så är försoningen fullkomlig och gäller för alla människor i alla tider. Om det inte vore så kan vi aldrig bli vissa om att Gud förlåter oss. Detta ges oss i alla nådemedlen, i predikan av Guds ord, i vårt dop, i biktens avlösning och i nattvarden, där vi verkligen får äta Kristi kropp och dricka hans blod till syndernas förlåtelse.

Vi ska lägga märke till att Jesus i evangeliet säger att *”allt som genom profeterna är skrivet om Människosonen skall gå i uppfyllelse”* (Luk. 18:31). Därför skall vi läsa alla profetiorna som handlar om Messias, Kristus, med övertygelsen att allt detta nu har gått i uppfyllelse för att vi skall få tröst och glädje i tron.

I dagens predikotext (Joh. 12) talar Jesus om att *”vetekornet som faller till marken måste dö för att bära frukt”* (v 24). Detta är innebörden i Jesu lidande och död för vår skull. Om vi tar bort själva försoningen ur kristendomen återstår bara en morallära. Då blir

Kristus bara en förebild för hur vi skall kunna leva ett gott liv. Då blir kristendomen bara en av många religioner och filosofier som visar vilka gärningar vi bör göra. Borta är då vissheten om syndernas förlåtelse och evigt liv. Borta är vissheten om att Gud genom Kristus har dött för varje människa, hurdan hon än är. Därför kan den allra störste syndare få Guds förlåtelse. Men lagen kan inte åstadkomma detta. Verkligt goda gärningar kommer endast genom tron. För att verklig frukt skall komma från vetekornet måste det först sås i jorden och bildligt talat dö. Om Kristus inte liksom ett vetekorn hade gått in i döden hade han inte kunnat uppstå och bära den frukt som är syndernas förlåtelse och evigt liv. Så snart man tar bort eller inskränker betydelsen av Jesu fullkomliga offer på Golgata förstör man hela kristendomen.

Detta sker i de falska kyrkorna på många olika sätt. Djävulen vet att han har vunnit slaget om han kan angripa och förändra betydelsen av Jesus verk på korset. Det var ju just genom detta verk Gud förklarade sin seger över djävulen. Jesus säger i vår text: *”Nu går en dom över världen. Nu skall denna världens furste kastas ut”* (v 32). Det är precis vad Gud sade till ormen om den kommande Kristus: *”Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din avkomma och hennes avkomma. Han skall krossa ditt huvud och du skall hugga honom i hälen”* (1 Mos. 3:15). Detta är Guds löfte om frälsning för alla människor. Det var detta löfte Abraham, Isak och Jakob och alla troende i GT förtröstade på. Det är också detta enda löfte som kan föra var och en av oss till himlen. Det sker när vi genom tron tar emot det och förtröstar på det.

I de **falska kyrkorna** förändras evangeliets löfte huvudsakligen på tre olika sätt.

1. Man lär att Guds nåd genom Kristi verk på korset *inte gäller alla människor*, utan endast de utkorade (den reformerta kyrkan).
2. Man lär att det inte är nog för en syndare att förtrösta på detta löfte utan att *också vår kärlek* och våra goda gärningar måste till för att vi ska bli saliga (den romersk-katolska kyrkan).
3. Man ifrågasätter att Jesus verkligen är *sann Gud* som med sitt verk fullkomligt har försonat hela världen (den moderna teologin).

Mot dessa förvrängningar håller **Kristi sanna kyrka** i alla tider fast vid Bibelns klara och tydliga evangelium. Paulus sammanfattar detta med orden:

”Ty judarna begär tecken och grekerna söker visdom. Men vi predikar Kristus som korsfäst, för judarna en stötsten och för hedningarna en dårskap. Men för de kallade, både judar och greker, predikar vi Kristus som Guds kraft och Guds vishet. Ty Guds dårskap är visare än människor, och Guds svaghet är starkare än människor” (1 Kor. 1:22–25).

Amen.

Bön. Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans Helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålmod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.